

[Kjærbøl.]

gældendes Indtægt ikke overstiger det fradragfri Beløb. For en enlig Mand og for Ægtepar, hvor kun Manden opfylder Betingelsen for at faa Rente, udgør Renten under samme Forudsætning 103 Kr. maanedlig, og for en enlig Kvinde 95 Kr. 50 Øre. I Provinsen og Landkommunerne er Renten som bekendt lavere, og jeg kan eksempelvis nævne, at for Ægtepar udgør Renten i Provinsen og i Landkommuner henholdsvis 128 Kr. 50 Øre og 98 Kr. 75 Øre, og for enlige Mænd henholdsvis 85 Kr. 25 Øre og 66 Kr. Naar man nu blot tager Brændselspriserne og Priserne paa Beklædning i Betragtning og sætter dem i Forhold til, hvad de gamle hidtil har maattet klare sig igennem med, kan der næppe være Uenighed om, at her trænges haardt til Hjælp.

Det maa derfor anses for fuldt forsvarligt ikke alene at fastholde Raadighedsbeløbet paa samme Størrelse som i afvigte Finansaar — i saa Hensende sker der jo ingen Forhøjelse i Forhold til Finansaaret 1944—45 —, men ogsaa at yde, som Ministeren udtrykte det, et Eengangstillæg som en økonomisk Hjælp for den allerede forløbne Tid. Dette Tillæg er stipuleret til 100 Kr. for enlige Rentenydere og 170 Kr. for Ægtefæller, naar begge oppebærer Rente. Jeg hilser med Tilfredshed, at disse Tillægs Størrelse er ens for hele Landet, da Rentenyderne ellers navnlig i Landkommunerne maatte antages at blive forfordelt.

For Aldersrentenyderne har Skatteproblemet været et betydeligt Problem, og jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, at disse Eengangstillæg bliver skattefri. Man maa vel i nogen Grad kunne betragte disse specielle Tillæg som en Erstatning for de økonomiske Vanskeligheder i de trange Aar, Rentenyderne har haft, saaledes at det maa synes forkert at lægge hele Tillægget til et enkelt Aars Indtægt, hvad der jo vil bevirke en stærkere Stigning i Rentenydernes Skattebetaling. Jeg synes personlig, at der er en god Begrundelse for at gøre Eengangstillægget skattefrit.

Maa jeg saa blot bemærke, at det hos de Aldersrentenydere, der har Ophold paa Alderdomshjem, sikkert vil vække Tilfredshed, at der i Juli Maaned udbetales dem et ekstra Beløb paa 2 Maaneders sædvanlige Ugepenge. Jeg ved af personlig Erfaring, at disse Ugepenge spiller en stor Rolle for disse gamle Medborgere.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting. Vi ønsker at tiltræde det efter dets Idé og ogsaa efter dets Indhold. Jeg tror ikke, der er mange Enkeltheder, som kræver nogen nærmere Overvejelse. Det ærede Medlem Hr. Kjærbøl undlod at foreslaa et Udvalg nedsat. Jeg tror i og for sig heller ikke, at det er strengt nødvendigt. Der er kun et Par Ting, som jeg for mit Vedkommende kunde tænke mig at spørge om.

I Forslagets § 2, Stk. 2, staar der, at det Beløb, som her skal ydes til Rentenyderne, ikke skal komme saadanne Rentenydere til gode, som er indlagt i en af de i Forsorgslovens § 66 omhandlede Anstalter eller for offentlig Regning eller for en anerkendt Sygekasses Regning henligger paa offentlige eller private Sygehuse. Det forekommer mig, at dette er noget uklart affattet. Det kan da ikke være Meningen, at fordi en Alders- eller Invaliderrentenyder midlertidigt ligger paa Hospitalet, skal han være afskaaret fra at faa Del i denne Gave.

Der er en anden Enkelthed, som jeg gerne vil bede om en nærmere Forklaring paa. Man ønsker altsaa at yde denne Gave til Rentenyderne med det samme Beløb overalt i Landet, og det tror jeg ikke vi vil have noget at indvende imod, men den Motivering, som gives i Forslagets Bemærkninger, forekommer mig noget uklar. Der staar:

„Naar Tillægget foreslaas ydet med samme Beløb for hele Landet og ens for Mænd og Kvinder, skyldes det Ønsket om i nogen Grad at bøde paa, at det i Folkeforsikringslovens § 39, Stk. 1, fastsatte Forhold mellem Størrelsen af Renterne for de 3 Kommune grupper bl. a. paa Grund af de under Krigen indførte Maksimalpriser maa antages at forfordele Rentenyderne, navnlig i Landkommunerne.“

Det forstaar jeg ikke uden nærmere Forklaring. Det er jo muligt, at den højtærede Socialminister straks kan give denne nærmere Forklaring. Hvis dette ikke er Tilfældet, kan den maaske efterspores under et kortvarigt Udvalgsarbejde. Men jeg gentager, at dette Spørgsmaal er af en saa periferisk Karakter, at vi for vort Vedkommende ikke af den Grund vil ønske Udvalgsbehandling.

Vi ønsker, at denne Gave maa blive ydet Rentenyderne med enstemmig Tilslutning fra Rigsdagens Side. Der er ikke Tvivl om, at de haarde Tider, vi har gennemlevet, i særlig Grad har ramt de gamle og